

Wiktor Narkiewicz

Official Number	P-0460
Rank	polski: kpt.of.techn. brytyjski: F/Lt
Date of birth	1905-01-17
Date of death	1985-01-31
Cemetery	Warszawa, Wóycickiego - Cmentarz Północny Wsp. 52.298664, 20.900753
Grave	Kwatera: W-II-15; Rząd: 2, Grób: 8
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.j. i Anna Krzystek

Informacja:

www.unionfuneralhome.com/obituary/Jan-Napierkowski/Irvington/1072783

Zdjęcie grobu: Piotr Hodyra.

Narkiewicz Wiktor urodził się w m. Łomża w rodzinie Eugeniusza Kwiryna Dominika i Julianny Anny Narkiewiczów (W. Grudniak).

Wiktor Narkiewicz przyszedł na świat 17 stycznia 1905 r. w Łomży. Szczeniące lata dzieciństwa spędził na Litwie. Tu mieszkali jego dziadkowie. Do szkoły chodził w Kownie. Studiował w Belgii. To w niej ukończył politechnikę otrzymując dyplom inżyniera mechanika. Po powrocie do Polski pracował w Warszawie. Tu w stołecznej Avii był kierownikiem biura konstrukcyjnego. Związany był z produkcją polskich silników lotniczych budowanych w oparciu o licencję. Sam był konstruktorem amortyzatorów zastosowanych w samolotach PZL- 23, PZL - 37, PZL - 46 i PZL - 50. Miał ukończoną Szkołę Podchorążych Rezerwy Lotnictwa. Na trzy lata przed wybuchem II wojny światowej znalazł się za oceanem. Tu w USA zapoznawał się z organizacją produkcji przemysłu lotniczego.

W pamiętnym 1939 r. będąc w stopniu podporucznika rezerwy obserwatora został zmobilizowany do wojska. Na Wyspie Ostatniej Nadziei służył w lotnictwie jako oficer taktyczny. W drugim roku wojny trafił do Royal Aeronautical Establishment. Gdzie mógł się zająć napędem odrzutowym. Miał swój wkład w badaniu latających pocisków V 1 i V 2. Nie zdecydował się na emigrację. Wybrał rzeczywistość w nowej powojennej Polsce. Pracował przy odbudowie polskiego przemysłu lotniczego. Będąc w Instytucie Lotnictwa skonstruował silniki oznaczone inicjałami jego imienia z nazwiskiem WN jak Wiktor Narkiewicz. To jego WN 3 zamontowany w samolocie konstrukcji innego naszego rodaka Tadeusza Sołtyka pozwolił na to że TS 8 Bies mógł sięgnąć po rekord dla samolotów swojej klasy. Inżynier Wiktor Narkiewicz miał także swój udział w pracach nad polskim śmigłowcem. Do jego napędu został użyty silnik jego konstrukcji. Poza Instytutem był pracownikiem Politechniki Warszawskiej. Tu na Katedrze Silników Lotniczych jako adiunkt prowadził prace badawcze. Kontynuował je w Katedrze Teorii Maszyn i Mechanizmów. Zmarł w syrenim grodzie 31 stycznia 1985 r. Jest pochowany w Warszawie.

Konrad RYDOŁOWSKI